

(əvvəli ötən sayımızda)

- Düşmən bayrağının aqibəti necə oldu?

- Biz bayrağı endirəndən sonra artıq bütün Horadiz ərazisi işğaldan azad olunmuşdu və bayrağın endirilməsi barədə komandanlığa raport vermişdik. Sonra bayrağı da özümüzə götürüb polis şöbəsinə gətirib orada saxladığımız. Mən xidməti yerimi dəyişənə qədər düşmən bayrağı orada maddi sübut kimi saxlanılırdı. Həmin döyüşdə biz ermənilərdən avtomatlar, qranatamotlar, snayperlər götürüb Daxili İşlər Nazirliyinə təhvil verdik. Onlar bu silahların bəzilərini bizə qaytarıb döyüşlərdə istifadəmizə icazə verdilər. Çünki bizim əlimizdə olan silahların bəziləri gah atırdı, gah da atmırdı. Amma gətirdiklərimiz rus istehsalı olan güclü, keyfiyyətli silahlar idi.

- Bəs, Laçın? Biz Çingiz Mustafayevin çəkdiyi kadrlardan da görürük ki, bizimkilər ermənilər gəlməmiş Laçını tərk etmişdi.

- Xeyr, Laçın camaatı da döyüşüb, Ağdamın özü 6 minə yaxın şəhid verib. İndi hansısa kənddən onbeş nəfər qaçıbsa bunu bütün Laçın camaatının ayağına yazmaq olmaz. Laçının 123 kəndi var, ola bilər, iki-üç kənddən kimlərsə qaçıb. Bu cür hallar heç bir rayonun qəhrəmanlığına kölgə sala bilməz.

- Sahib bəy, erməni öldürməsünüz?

- Bir gündə 23 erməni məhv etmişik. Ermənilər yanvar ayının 23-də Füzuli rayonunun Qaxaxlar və Əhmədallılar kəndindən "Uraaa, peryod!" deyib hücum keçdilər. Mən şöbənin əməkdaşları qarşı səngər də düşməni qarşılıdıq... Qızğın döyüş başlamışdı. Bizim səngərdən qaçan bəzi əsgərlərə "qorxmayın, qaçmaq lazım deyil. Hamımız birlikdə onların kökünü kəsəcəyiniz" deyəndə dayandılar. Bütün silahlardan, xüsusilə qranatamotdan elə atırdı ki, erməni əsgərlərinin parçaları, puşlatları göydə uçuşurdu.

- O mənərə necə, sizə ləzzət edirdimi?

- Bəli, ləzzət edirdi. Çünki Xocalı, Qaradağlı vəhşiliklərini törədənlərə layiq olduqları dərsi verirdik! Ona görə də ləzzət edirdi. Şəxsən mən inanmırdım ki, güllə mənə dəyə bilər. Cəsədləri maşına yığıb aparırdılar. Bizə Daxili qoşunların komandanı tapşırırmışdı ki, erməni cəsədlərinin üstündəki bütün sənədləri toplayıb təhvil verin. Çünki

Ulu öndər göstəriş vermişdi, erməni cəsədlərinin üzərindən tapılan sənədləri təhvil verin ki, xarici təşkilatlara göstərib deyə bilək ki, erməni vətəndaşları bizim torpağımızda nə gəzir? Bəzilərinin üzərindən çıxan hərbi biletlərdə "yararsız" yazılmışdı. Çoxusu da Qafan, Mehr, Livan və digər yerlərdən olan erməniləri idi. Yeri gəlmişkən bir məqamı xatırlatmaq istəyirəm, belə ki, mən müsahibələrimin birində təklif etmişəm ki, bizim hərbi biletlərdə yararsız sözünün əvəzinə "çürük" sözü yazılsın - türklərdə olduğu kimi! Hərbi xidmətdən o qədər yayınan adamlar var ki. Onların

**Sülh, ya müharibə?
Siz hansını seçirsiniz?**

- Viktor Hüqonun belə bir sözü var, sülh bəşəriyyətin xilas, müharibə isə onun cinayətidir. Sizin müharibə haqqında düşüncəniz nədir?

- Mən düşünürəm ki, müharibə həmişə olub. Xarici müharibə filmlərinə baxanda da görürük ki, müharibə ordular arasında baş verir. Amma bu ermənilər, başqa qüvvələrin hesabına, Xocalını törətdilər, Qaradağlını törətdilər... uşaqlarımızı qırdılar. Bunlarla necə sülh bağlamaq olar?

Horadizdə erməni bayrağını endirdən oğlan

O, şahidi olduqlarından bizə danışdı

biletlərinə "yararsız" yox, "çürük" yazılmalıdır. Yararsız sözü bir o qədər də effektiv deyil, adamlar bunu vecinə almır. Bəlkə çürük sözünə görə cavan uşaqlar ata-ana yalvarışına önəm verməyib, çürük sözünün

"Ədalət" in o zaman ki cəbhə muxbiri
Əbülfət Mədətoğlu polisrlə birgə ön səngərdə

şəxsiyyətinə sığıdırmayıb hərbi xidmətdən yayınmazlar.

Keçmiş döyüşünün təklifi...

- Bəs, axı, həqiqətən də səhhətində problem olanlar var, onlar necə olsun?

- Bazardan alma alanda da çürüyünü almırsan. Burda nə var ki.

- Amma Türkiyədə pullu hərbi xidmətə getməmək leqallaşdırılıb. Hətta Rusiyada da belə bir qanun var.

- Azərbaycan belə bir şeyin leqallaşdırılmasının əleyhinəyəm. Biz müharibəyə cəlb olunmuş - torpağı işğal edilmiş ölkəyik! Həm də bizdə pullu insanlar çoxdur. Belə olsa, insanların arasında bölgü yaranacaq. Vətən hamımız üçündür.

- Komso molçu idiniz?

- Bəli, amma partiya üzvü ola bilmədim. Onun üçün tanışlıq lazım idi. O vaxt partiya keçənin vəzifəyə keçməsi daha rahat idi. Bizim

kənddə çobanlar, sağıcılar partiya üzvləri idi. O vaxt ki "Niva" kombaynın bir neçə detalları mənim atamın adı ilə bağlı idi. Atam o vaxt Martuni rayonun baş mühəndis mexaniki, həm də bir neçə ən səmərəli təkliflərin müəllifi idi. Amma Lenin ordenini kaxozda Qaro adlı erməniyə vermişdilər, çünki atam türk idi. Qonşu kolxozun sədri Surem Adamyandır. O respublika Ağsaqqallar şurasının sədr müavini idi. Azərbaycanı sevirdi. Onu ermənilər özləri öldürdülər. Çünki o, erməni separatizminə etiraz edirdi.

- Sahib bəy, Qarabağda vuruşanların hamısı müharibədə döyüşkənliyimizdən danışır, danışır ki, ermənilər bizdən qorxurdu. Bəs, necə oldu ki, biz bu qədər torpaq itirdik?

- Bilirsiniz, Heydər Əliyev vaxtında ölkənin başına gətirilseydi, ermənini məhv edərdik. O vaxtlar nə ordumuz, nə də vahid komandanlıq yox idi. İndi isə ordumuz da var, hər şey də öz yerindədir. Bir də ki, ermənilərin arxasında o boyda qüvvələr dayanıb. Fransa, Rusiya...

- Bütün bu danışdıqlarımızdan sonra bilmək istəyirəm ki, siz ehtiyatda olan qüvvəsiniz, bundan sonrası olacaqlar haqqında nə fikirləşirsiniz?

- Bizim vaxtilə qazandığımız uğurları birincisindən axırıncısına kimi hamısını o vaxtdan "Ədalət" qəzeti işıqlandırırıb. Bircə onu deyə bilərəm ki, bayrağımızı işğalda olan torpaqlarımızda dalğalandıra. İndi şəhərə çıxın, sorğu keçirin, hamı deyəcək ki, müharibə olmasa vuruşacam. Amma müharibə başlasın, çoxusunu tapmayacağıq. Hal-hazırda xalqımızın Milli ruh mürgüləyir... Televiziya tamam başqa şeyləri təbliğ edir, məktəblərdə vətənpərvərlik aşılınmır. Mən səhhətim imkan verəcəyi ana qədər bu torpaq uğrunda vuruşmağa hazırım.

Emin Akif